

Milyen házikókban laktunk...

KÖNYVKRITIKA - LXI. évfolyam, 48. szám, 2017. december 1.

Miljenko Jergović: Diófa-házikó. Fordította Csordás Gábor. L'Harmattan Kiadó, Budapest, 2017, 546 oldal, 4990 Ft

Az egész huszadik század tablója a könyv, sorsok, életek és élettörédek, viszonyulások, érzések, hitek, utazások és menekülések története, ahol minden kiszámíthatatlan. Ami közös, az a Kelet Európában oly ismerős, érdekkapcsolatokat szervező mechanizmusok, a magán- és a közélet egybeolvadása, a mindenkori sorsnak való kitettség. Gondolhatsz bármit, úgysem az történik veled, amit vársz, amire készülsz, ha készülsz egyáltalán. Jergović egyik fő írói erénye az, hogy megfelelő ritmusban ötvözi egyetlen karneváli regényfolyammá a szereplők és a saját nyelvét, egymásba fűzve a borzalmakat, a csetnikek és usztasák meszárlásait a csendben maradó férfiak, asszonyok és gyerekek látásmódjával, belső történéseivel, gondolataival, érzéseivel, meséivel.